

Jan Timmer

Terugkijken is geen zinvolle bezigheid

Bij zijn aantreden als president van Philips in 1990 kreeg Jan Timmer (79) de leiding over een bedrijf dat dicht bij een faillissement stond. Hij startte de saneringsoperatie Centurion, wat de redding voor Philips betekende. Sluiting en verkoop van slecht renderende activiteiten kostten tienduizenden mensen hun baan. Hij stuurde geheel vernieuwend aan op denken en handelen in termen van klantgerichtheid, flexibiliteit en kostenbesparing. Timmer is vanaf die tijd wereldnieuws en onlosmakelijk aan de geschiedenis van Philips verbonden. Met zijn aangeboren leiderschap neemt hij steeds en onbewust op een natuurlijke manier de regie in eigen hand. Ook nu hij zijn luie stoel verkiest boven een stoel aan de keukentafel.

Jan wordt geboren in Lienden, een klein dorpje in de Betuwe, dat hij op zijn negentiende verlaat voor de grote stad Eindhoven. Daar verwonderde hij zich over de lege bureaus van zijn eerste bazen bij Philips. 'Houd je werk up-to-date en handel zaken direct af' was de belangrijke levensles. "Ofwel: stel niet uit tot morgen, wat je heden kunt verzorgen. Toen ik later in mijn loopbaan dreigde onder te sneeuwen in het werk heb ik hier vaak aan teruggedacht." Naast zijn aangeboren nieuwsgierigheid is het mede te danken aan zijn schone bureau dat hij steeds hoger klom in de organisatie. Geen bewaste ambitie, maar iets dat hem is overkomen. Met hart van deze charismatische man klopt nauwelijks nog voor het verleden. Ook in zijn presentaties en lezingen waar hij nog altijd voor wordt gevraagd, praat hij over actuele thema's. "Terugkijken vind ik geen zinvolle bezigheid. Je moet niet twifelen aan eerder genomen besluiten."

Hij werkte in Eindhoven en zijn vrouw Henriëtte was als huisarts werkzaam in de ziekenhuizen van Boxtel en Eindhoven. Dat bracht het tweetal in 1995 naar het centraal gelegen Oisterwijk. "Toen we dit plekje zagen waren we direct verkocht. Een leegstaand huis waar veel aan moest gebeuren. Met onze liefde voor de natuur zagen we in deze woning, midden in het groen, alle mogelijkheden." Hij weet erg van het 'nu' te genieten. Van zijn drie kinderen en vijf kleinkinderen, die net als hij, zonder problemen over de grenzen gingen. Met kinderen die definitief zijn neergestreken in Engeland, Zuid-Afrika en Portugal, houdt de reislustige Jan er mooie vakantieplekjes op na. "Het was meer dan bijzonder dat we met de hele club mijn 75e verjaardag vierden in Schotland. Het is een zeldzaamheid om met de hele familie samen te zijn."

Met de vele reisverhalen kan hij een boek vullen: een stille wens van hem om daar ooit nog aan toe te komen. Dozen

vol met foto's van al zijn avonturen, dienen ook nog de nodige aandacht te krijgen. Maar daarvoor is hij nog te druk. Maandelijks reist hij met Henriëtte naar Londen, waar hij vroeger ook een tijd zakelijk heeft doorgebracht, en bezoeken ze een operatie of balletvoorstelling. "Ik houd van de Engelse humor en eenmaal aan de verkeersopstoppingen gewend, zie je dat Londen alles heeft." Bevolgen vertelt hij over zijn reizen over de hele wereld. Maar Zuid-Afrika heeft een bijzonder plekje in zijn hart. "Ik ben verknocht aan dat land, waar ik zo'n vijf jaar heb gewoond. Africa gets under your skin! Met de diverse klimaatzones en het prachtige natuurschoon. Het Afrikaans is een inspirerende taal met boeiend proza en literatuur. Met bloemrijk en creatief gevonden samenstellingen. "Een taal die hij zelf niet onverdienlijk spreekt. Met Henriëtte heeft hij duizenden kilometers afgelegd over onverharde wegen tijdens safari's. Het liefst ongepland, want pas dan wordt je verrast door de natuur. "Hier kan ik eindeloos genieten. Als ik slechts nog enkele weken te leven zou hebben, dan zou ik absoluut afreizen naar Zuid-Afrika. Overigens heb ik in Afrika de dood in de ogen gekeken toen we met een klein vliegtuigje terecht kwamen in een fikse storm. Dat is een van de weinige keren in mijn leven dat ik heb gebeden."

Na zijn vertrek bij Philips kreeg Jan een aantal interessante commissariaten. Zo werd hij voorzitter van de Raad van Commissarissen van PSV Eindhoven. Tegenwoordig benoemd tot erelid, probeert hij zoveel mogelijk wedstrijden bij te wonen. Jan komt tijd te kort. Ook om alles te lezen. Alle actualiteiten worden op de voet gevolgd, in een reeks aan Nederlandse en Engelse kranten en tijdschriften. Hij noemt het zelf een aangeboren afwijking als antwoord op zijn immer aanhoudende nieuwsgierigheid. "Ik heb het zwarte gat en de geraniums nooit gezien," vertelt hij lachend vanaf zijn favoriete plekje in de stoel die uitzicht geeft op het ven in zijn tuin. Een plek, waar hij na iedere reis graag terugkeert en de natuur bewondert. Een ree die door de tuin loopt en de Canadese ganzen die onverwacht op zijn terras neerstrijken. Hij geniet juist van deze kleine dingen in het leven. Veel meer dan uitgedoste gelegenheden waar hij soms acte de présence moet geven. "Laat mij maar gewoon door Oisterwijk fietsen. Het liefst samen met mijn kleinkinderen als ze een keer over zijn. Dan staat een bezoekje aan jessalon Matteo stevast op de agenda." Het is duidelijk dat Jan van alle fasen in zijn leven geniet, in alle omstandigheden en in alle landen. Toch is het Oisterwijk dat hem steeds terugbrengt naar Nederland.

